

Titlul proiectului: „Asigurarea unui management integrat, conservativ și durabil al ariilor naturale protejate administrate de Județul Neamț”

Cod SMIS: 117007

Editorul materialului: Consiliul Județean Neamț

Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020

Data publicării: Septembrie 2019

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

„Asigurarea unui management integrat, conservativ și durabil al ariilor naturale protejate administrate de Județul Neamț” Cod SMIS 117007

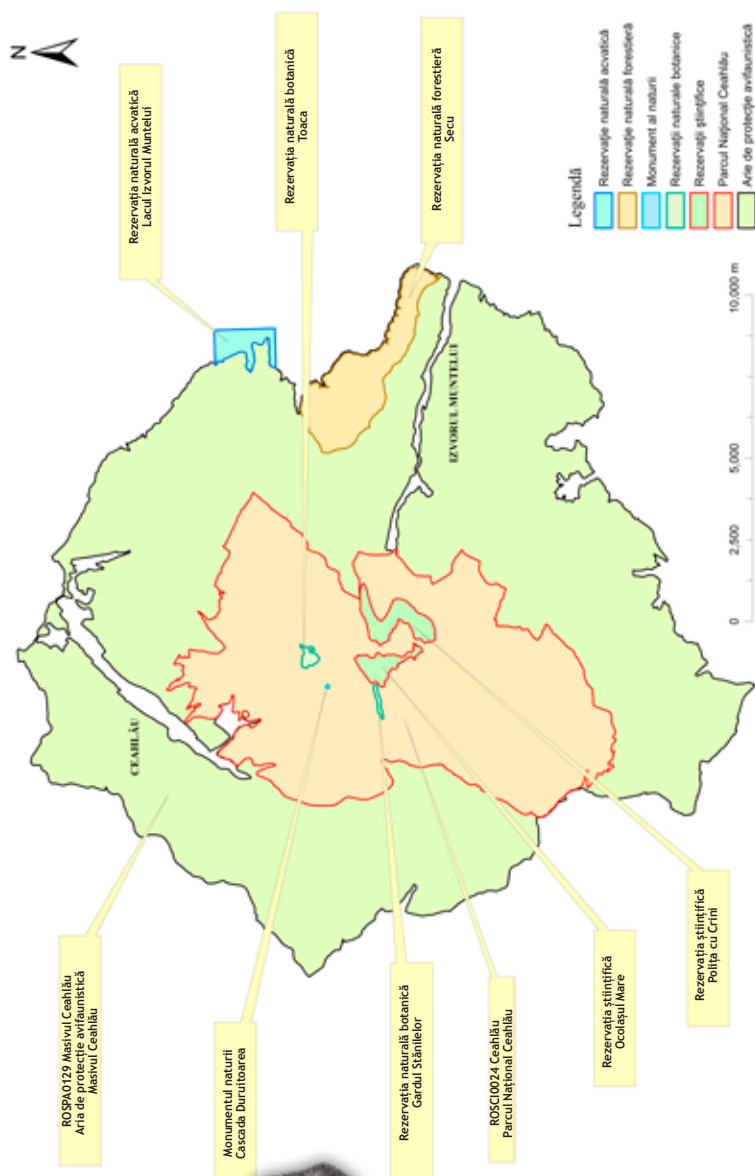

**CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII
ÎN ARIILE NATURALE VIZATE DE PROIECT**

Cuprins

Introducere.....	5
Parcul Național Ceahlău	6
2.1 Vegetația și Flora Masivului Ceahlău	6
2.2 Fauna Muntelui Ceahlău	8
Rețeaua Natura 2000	10
3.1 ROSCI0024 Ceahlău	12
3.2 ROSPA0129 Masivul Ceahlău	13
Rezervația Științifică Polița Cu Crini	14
Rezervația Naturală Cascada Duruitoarea.....	16
Rezervația Naturală Lacul Izvorul Muntelui	18
Implementarea unor măsuri de conservare în ariile protejate din Masivul Ceahlău	20
Măsuri de conservare specifice zonelor desemnate “Parc național”:	23
Măsuri de conservare în rezervații științifice:	24
Măsuri de conservare pentru monumente ale naturii:	24

INTRODUCERE

Masivul Ceahlău a reprezentat de-a lungul timpului una dintre cele mai cunoscute și iubite zone montane din România. Din cele mai vechi timpuri, legendele și istoria s-au împletit în această zonă de înaltă spiritualitate românească.

Masivul Ceahlău este o unitate geografică bine conturată și limitată spre Nord de râul Bistrițioara, spre Est de râul Bistrița (din jurul anului 1960 apele lacului Izvorul Muntelui), spre Sud de râul Bicaz, în timp ce spre Vest ajunge în contact cu Munții Hașmaș, separarea făcându-se de către văile opuse: Pintic (afluent al Bistrițioarei) și Capra (afluent al Bicazului).

Munții învecinați, cu altitudini relativ reduse de până la 1.500 metri, conferă caracterul de masiv al acestuia. Altitudinea maximă este atinsă în Vârful Ocolașul Mare (1.907 m), cel mai accesibil și cunoscut fiind Vârful Toaca (1.904 m). Vârful Panaghia este, poate, cel mai cunoscut reper vizual din întreg lanțul Carpaților Orientali.

Masivul Ceahlău este structural un amestec geologic cu pachete groase de gresii, marne, argile, conglomerate, șisturi argiloase negre cu intercalații de gresii calcareoase, șisturi argiloase cenușii-verzui, gresii micacee cenușii și gresii cu structură convulă, marne și argile verzi și roșii, dispuse în benzi cutate și faliolate, orientate pe direcția Nord-Sud. Conglomeratele, cea mai evidentă trăsătură geologică, cunoscute sub numele de „Conglomerate de Ceahlău”, sunt depuse într-un pachet gros de 500-600 de metri. Ele formează, în partea centrală a Parcului Național Ceahlău, o uriașă masă suspendată, marginită de abrupturi

impresionante. Conglomeratele s-au format din cimentarea naturală a unor pietrișuri fluviatile, în urma cu mai bine de 100 milioane de ani, la sfârșitul Cretacicului Inferior. În masa conglomeratelor se găsesc intercalate straturi de gresie și calcare, cunoscute sub numele de klippe (blocuri de mari dimensiuni din calcar însedimentate în Conglomeratele de Ceahlău). Klippele sunt dispuse în două nivele altitudinale: primul nivel se situează la altitudinea de 1.500 de metri (Calcarul de la Piatra cu Apă), iar al doilea nivel la circa 1.650 de metri, în Ocolașul Mic.

Caracterul izolat al masivului și structura geologică complexă au condus la apariția unei biodiversități deosebite și au ajutat la conservarea bogăției naturale a locului. Ca urmare, încă din anul 1941 a fost declarată prima arie naturală protejată în zonă, Rezervația Naturală Polița cu Crini.

În anul 1955 a fost înființat Parcul Național Ceahlău. Acesta este localizat în zona centrală a Masivului Ceahlău și se extinde pe o suprafață de 7.742,5 ha, reprezentând 26,7% din suprafața masivului.

PARCUL NAȚIONAL CEHLĂU

Parcul Național Ceahlău este o arie naturală protejată, constituită prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1625/1955 și reconfirmată prin Ordinul Ministrului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului nr. 7/1990 și Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - secțiunea a III-a - Zone protejate.

Parcul Național Ceahlău este o arie protejată naturală, conform IUCN (UNIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU CONSERVAREA NATURII). Prin definiție, parcul național înseamnă arie naturală sau aproape naturală de mare întindere, stabilită pentru a proteja procese ecologice la scară mare, împreună cu speciile și ecosistemele caracteristice zonei, care oferă bazele unor oportunități de vizitare în scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreative sau turistice, compatibile din

punct de vedere al mediului și cultural.

Parcul Național Ceahlău este caracterizat prin prezența a numeroase structuri naturale, abiotice și biotice, care prezintă unicitate, reprezentativitate și raritate la nivel național. Parcul Național Ceahlău adăpostește ecosisteme montane cu înaltă valoare de conservare.

2.1 Vegetația și Flora Masivului Ceahlău

- Masivul Ceahlău este cel mai reprezentativ și cunoscut munte din Carpații Moldovenești. Verticalitatea reliefului determină prezența unor etaje evidente de vegetație:
- Etajul montan inferior (450 - 700 metri altitudine), reprezentat prin fâgete pure sau

arborete de fag în amestec cu alte esențe foioase. Acest sub-etaj a fost în mare măsură fragmentat de așezările omenești, care s-au stabilit la periferia masivului;

- Etajul montan mijlociu (700 - 1.200 metri altitudine) este constituit din păduri de amestec, foioase și rășinoase. Se remarcă abundența bradului;
- Etajul montan superior (1.200 - 1.700 metri altitudine), respectiv etajul molidișurilor;
- Etajul subalpin, dezvoltat deasupra limitei pădurii, în particular pe pantele Ceahlăului, dominat de jneapăn și pajiști. Pe cuprinsul zonei forestiere se află goluri de munte, respectiv pajiști secundare instalate după defrișarea vegetației lemnoase, care conferă un anumit grad de heterogenitate speciilor care se găsesc în masiv. Vegetația ierboasă azonală mai este prezentă pe abrupturile și povârnișurile stâncoase. Vegetația lemnoasă azonală există în principal în lungul pâraielor și este reprezentată mai ales de sălcii și arini.

Parcul Național Ceahlău face parte dintr-o mare regiune carpatică în care se întâlnesc endemite floristice: Carpații Estici Centrali (cu Munții Svydovets, Chornohora, Chyvchyn, Maramureș, Rodna, Țibleș, Călimani, Rarău, Ceahlău și Hășmaș - Cheile Bicazului).

Vegetația masivului Ceahlău este foarte variată, cu o evidentă notă de originalitate. O importanță științifică deosebită o are vegetația stâncăriilor, multe dintre grupările instalate pe polițe, brâne, pe substrat calcaros sau conglomerate fiind endemice.

Flora vasculară spontană a Masivului Ceahlău cuprinde un număr de 1.144 specii, 62 subspecii și 18 hibrizi, în total 1.224 taxoni. Aceasta reprezintă 68,3% din flora spontană a județului Neamț (ce cuprinde 1.675 de specii, după T. Chifu și colab., 1987) și 34,70% din flora vasculară a României (adică 3.297 de specii, după V. Ciocărlan, 2000). Dintre acestea, 61 de specii sunt protejate, fiind endemite (localizate), specii rare, relicte ale erei glaciare.

Speciile *Leontopodium alpinum*, *Cypripedium calceolus*, *Gentiana lutea*, *Taxus baccata* și *Larix decidua* ssp. *carpatica* sunt declarate monumente ale naturii. Obiectivul primar al desemnării ca monument al naturii este conservarea biodiversității și habitatelor asociate monumentelor. Monumentele naturale sunt elemente vizibile, pot fi ușor individualizate și pot genera impact emoțional care oferă un stimulent pentru protecție și o oportunitate pentru o educație de mediu și culturală.

2.2 Fauna Muntelui Ceahlău

Muntele Ceahlău se remarcă și prin bogăția și varietatea faunei pe care o deține.

Nevertebratele sunt reprezentate (la nivelul actual de cunoaștere) de aproximativ 1.100 de spe-

cii ce aparțin claselor viermi, moluște, crustacee, miriapode, arahnide și insecte. Dintre acestea, majoritatea sunt insecte, peste 1.000 de specii.

Muntele Ceahlău constituie, din punct de vedere al bogăției genetice a speciilor, un rezervor important în Europa și prezintă un pronunțat caracter de centru de endemism.

De exemplu din cele 72 specii de plecoptere înregistrate în zonă, 5 au fost descrise din Ceahlău ca fiind noi pentru știință, în timp ce, la himenopterele calcidoide, din cele 36 specii inventariate, 2 au fost noi pentru știință. Plecopterele sunt insecte a căror larve se dezvoltă în ape, preferabil reci și foarte curate, prezența acestora fiind un indicator pentru sănătatea pâraielor. Himenopterele calcidoide sunt printre cele mai mici viespi, specii a căror larve se dezvoltă în ouăle și larvele altor insecte. Câteva specii de calcidoide sunt folosite de către om pentru a înlocui pesticidele chimice în diverse culturi, acestea omorând de ex. „viermii” - moliile melor. Păstrarea unui habitat natural, cu multe specii sălbatice, reprezintă și o bancă de posibili noi aliați biologici ai omului în diverse activități economice cu impact redus asupra mediului și asupra sănătății noastre.

Totodată, o nouă specie descrisă recent - în 2012 - fiind botezată specia *Isophya dochia* Iorgu, 2012 (cosașul Dochiei), confirmă valoarea habitatelor prezente și valoarea de rezervor de biodiversitate a muntelui.

Vertebratele. În Masivul Ceahlău regăsim o faună bogată de vertebrate, printre care 30 de specii de mamifere (inclusiv carnivorele mari: râs, urs și lup precum și capra neagră), 18 specii de reptile și amfibieni și 7 specii de pești. De asemenea, masivul reprezintă teritoriu de reproducere și hrănire pentru aproximativ 121 de specii de păsări, numeroase dintre acestea fiind protejate la nivel național și european.

REȚEAUA NATURA 2000

În 2011, Ceahlăul a fost inclus în Rețeaua Europeană Natura 2000. Rețeaua Natura 2000 este o rețea europeană de zone naturale protejate care cuprinde un eșantion reprezentativ de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar. Rețeaua fost constituită nu doar pentru protejarea naturii, ci și pentru conservarea acestor bogății naturale pe termen lung, în vederea asigurării resurselor necesare unei dezvoltări socio-economice durabile.

Rețeaua Natura 2000 este formată din două tipuri de situri: Arii Speciale de Conservare (SAC - Special Areas of Conservation), constituite con-

form Directivei Habitats și Arii de Protecție Specială Avifaunistică (SPA - Special Protection Areas), constituite conform Directivei Păsări.

Aceste situri sunt identificate și declarate pe baze științifice (conform procedurilor celor două directive) cu scopul de a menține într-o stare de conservare favorabilă o suprafață reprezentativă a celor mai importante tipuri de habitate (enumerare în Anexa I a Directivei Habitats) și populații reprezentative de specii ale Europei (enumerare în Anexa II a Directivei Habitats și în Anexa I a Directivei Păsări).

Habitatele de interes comunitar sunt acele habitate naturale de pe teritoriul Uniunii Europene, care îndeplinesc cel puțin una din următoarele condiții: sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural; au un areal natural redus; sunt eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe regiuni biogeografice.

Habitatele „prioritare” de interes comunitar sunt habitatele naturale aflate în pericol de dispariție, pentru a căror conservare Comunitatea Europeană își asumă o responsabilitate deosebită. Acestea sunt indicate printr-un asterisc (*) în Anexa nr. I a Directivei Habitats (92/43/CEE).

3.1 ROSCI0024 Ceahlău

Parcul Național Ceahlău a fost declarat **Sit de Importanță Comunitară**, pentru specii și habitate, cod ROSCI0024 Ceahlău, prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul Ministrului Mediului și Pădurilor nr. 2387/2011. Suprafața ROSCI0024 este de 7.736,9 ha.

Motivele desemnării sunt:

- cele 13 habitate prezente, 3 dintre ele sunt extrem de valoroase: Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium* - cod 4070; Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din *Alyso-Sedion albi* - cod 6110 și Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa*

și *Fraxinus excelsior* - *Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae* - cod 91EO.

- 5 dintre speciile de mamifere: lup - *Canis lupus*, râs - *Lynx lynx*, liliac comun - *Myotis myotis*, liliac mic cu potcoava - *Rhinolophus hipposideros*, urs - *Ursus arctos*;
- 3 dintre speciile de amfibieni și reptile: buhai de baltă cu burta galbenă - *Bombina variegata*, triton cu creastă - *Triturus cristatus*, triton carpatic - *Triturus montandoni*;
- 1 specie de nevertebrate: lăcusta de munte - *Odontopodisma rubripes*;
- 6 dintre speciile de plante: feriguta, ruginița - *Asplenium adulterinum*, clopoței - *Campanula serrata*, papucul doamnei - *Cypripedium calceolus*, iris - *Iris aphylla* ssp. *hungarica*, mosișoare - *Liparis loeselii*, iarba gâtului - *Tozzia carpathica*.

3.2 ROSPA0129 Masivul Ceahlău

Aria protejată Masivul Ceahlău, cu o suprafață de 27.837 ha, incluzând întreg Parcul Național Ceahlău, a fost declarată arie de protecție avifaunistică, având codul ROSPA0129, prin Hotărârea de Guvern nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

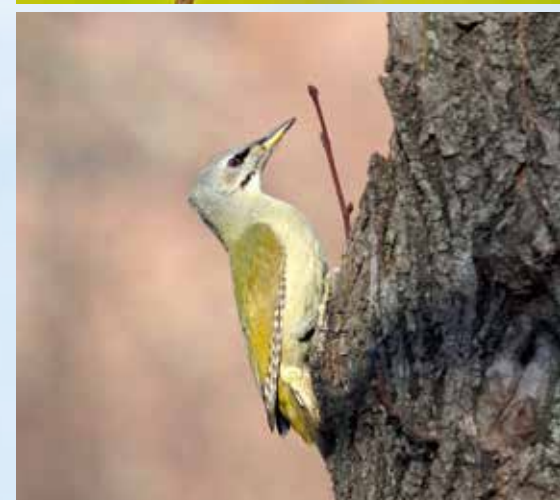
Păsările pot fi considerate indicatori biologici ai sănătății mediului. Prin natura lor, cele migratoare unesc țări și continente. De exemplu: distrugerea mediului natural în Africa poate duce la dispariția unor specii, deși în Europa aceleași specii beneficiază de protecție și locuri de cuibărit foarte bune.

În acest caz, declinul unor specii ne trage un semnal de alarmă asupra deteriorării mediului la nivel global, cu efecte care depășesc granițele unei singure țări și care poate afecta inclusiv specia umană.

Acest sit adăpostește populații importante pentru cel puțin 26 de specii de păsări protejate din Anexa I a Directivei Păsări - directivă aplicabilă la nivel european. Anexa conține lista speciilor care constituie obiectul unor măsuri speciale de conservare a habitatelor acestora, pentru a li se asigura supraviețuirea și reproducerea - perioada în care sunt cel mai vulnerabile, în aria de răspândire.

Masivul Ceahlău este important pentru efectivele cuibăritoare ale următoarelor specii: *Bonasa bonasia* - ierunca, *Bubo bubo* - buha, *Picus canus* - ciocănitoarea sură, *Dryocopus martius* - ciocănitoarea mare, *Dendrocopos leucotos* - ciocănitoarea cu spate alb, *Picoides tridactylus* - ciocănitoarea de munte, *Lullula arborea* - ciocârlia de pădure, *Ficedula parva* - muscarul mic, *Ficedula albicollis* - muscarul gulerat, *Lanius collurio* - sfrânciocul cu spate roșu, *Aegolius funereus* - minunița.

Unele din aceste specii sunt suplimentar și indicatori pentru păduri bătrâne, valoroase ca rezervor de biodiversitate.

REZERVAȚIA ȘTIINȚIFICĂ POLIȚA CU CRINI

Reprezintă un arboret natural, compact și bine individualizat de larice - *Larix decidua ssp. carpatica*, ocrotită în mod deosebit în acest masiv. Raritatea acestor arborete naturale pe teritoriul țării noastre, frumusețea lor, care le conferă o mare valoare decorativă, lemnul prețios, au pus în pericol existența acestei specii, arealul fiind declarat rezervație botanică încă din anul 1941.

Ca rezervație științifică, declarată conform Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, are o suprafață de 370 ha

pe baza amenajamentelor silvice. Prin planul de management al Parcului Național Ceahlău, în urma unor studii fitosociologice, s-a fundamentat valoarea de rezervație științifică pe o suprafață de 180,66 ha.

Rezervațiile științifice sunt echivalente categoriei I IUCN (Uniunea Internațională Pentru Conservarea Naturii).

Categoria I cuprinde arii strict protejate înființate pentru a proteja biodiversitatea și eventual unele caracteristici geologice/geomorfologice, în care vizitarea, utilizarea resurselor și

impactul antropic sunt strict controlate și limitate pentru a asigura protecția valorilor de conservare. Astfel de arii protejate pot servi drept arii de referință indispensabile pentru cercetarea și monitorizarea științifică.

Ariile din categoria I sunt o componentă vitală a setului de instrumente pentru conservare. Pe măsură ce pământul este tot mai influențat de activitățile umane, rămân tot mai puține zone în care aceste activități să fie strict limitate. În lipsa protecției presupuse prin desemnarea în categoria I, zonele de acest fel ar dispărea rapid. Ca atare, aceste arii contribuie în mod semnificativ la conservare prin:

- protejarea unei părți din tezaurul pământului care nu va putea supraviețui în afara unor astfel de arii strict protejate;
- asigurarea unor puncte de referință care să permită efectuarea de măsurători și monitorizări pe termen lung ale impactului și schimbărilor induse de om în afara acestor arii (de exemplu poluarea);

- asigurarea unor arii în care ecosistemele pot fi studiate într-un mediu cât mai neafectat cu putință;

- protejarea unor servicii de ecosistem adiționale;

- protejarea siturilor naturale care au și o semnificație religioasă și culturală.

Arboretul de larice din Ceahlău cuprinde arbori de vârste variate, inclusiv unii bătrâni, cu o vârstă aproximativă de 400-500 de ani - veterani care cresc pe soluri sărace, în crăpături de stâncă dar și mulți arbori cu vârste de 200-300 de ani, aceștia fiind și cei mai impresionanți prin dimensiuni, unii putând fi cuprinși doar de 3-4 oameni.

Studii întreprinse pe eșantioane de lemn (inelele anuale de creștere) prelevate de la arbori vii și din trunchiuri moarte, ne ajută să înțelegem variațiile climatice care s-au succedat în ultimii 700 de ani precum și răspunsul arborilor la stres.

REZERVAȚIA NATURALĂ CASCADA DURUITOAREA

Este un monument al naturii, încadrat în categoria III - IUCN (Uniunea Internațională Pentru Conservarea Naturii), ariile protejate din categoria a III-a fiind stabilite pentru a proteja un monument natural concret, fie că acesta este o formațiune geologică, fie că este un individ sau comunitate biologică.

Monumentele naturale sunt vizibile, pot fi ușor individualizate și pot genera impact emoțional care oferă uneori un stimulente pentru protecția mai largă a biodiversității asociate și o oportunitate pentru o educație de mediu și culturală.

Aria protejată are suprafața de un hectar și a fost declarată conform Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate.

Cascada Duruitoarea este un element reprezentativ pentru geologia Masivului Ceahlău.

Principalele pâraie din Ceahlău își au izvoarele sub abrupturi, la altitudini cuprinse între 1.250 și 1.300 m, de unde drenează apele freactice cantonate în masa de grohotișuri. *În lungul profilului longitudinal al pâraielor cu obârșia în Ceahlău apar numeroase rupe de pantă, determinate de prezența orizonturilor litologice cu rezistență mai mare la eroziune. Cel mai reprezentativ exemplu în acest sens îl constituie Cascada Duruitoarea*, unde apele pârâului Rupturi se prăvălesc peste două praguri de la 25 m înălțime.

REZERVAȚIA NATURALĂ LACUL IZVORUL MUNTELUI

A fost declarată rezervație prin Legea nr. 5 din 6 martie 2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, sub denumirea **Lacul Izvorul Muntelui**, cu o suprafață de 150 de hectare. Motivul declarat al desemnării a fost protecția unor guri de pâraie ca loc de depunere a pontei speciilor reofile salmonicole.

Lacul Izvorul Muntelui a devenit parte integrantă din peisajul Masivului Ceahlău și este rezultatul interacțiunii factorilor naturali și antropici. În ansamblu, imaginea mult cunoscută și popularizată a Ceahlăului este aceea de masiv izolat între munții din jur, bine delimitat de rețeaua hidrografică înconjurătoare și de Lacul de acumulare Izvorul Muntelui, cu platoul înalt mărginit de abrupturi bine conturate și ușor boltit în partea sa centrală deasupra căreia se ridică stânci izolate.

Lacul Izvorul Muntelui, lac de acumulare, s-a format pe râul Bistrița, în spatele unui baraj de greutate, înalt de 127 de metri și cu lungimea, la coronament, de 430 de metri. Barajul este construit aproape de Orașul Bicăz, iar lacul ocupă valea Bistriței în amonte, pe toată lungimea Masivului Ceahlău, extinzându-se, în perioadele de inundații, până dincolo de Piatra Teiului. Lacul are suprafața de 31,25 km², o lungime de 33,3 km, o lățime maximă de 2,26 km și o adâncime maximă de 90,2 m.

Dimensiunile lacului sunt variabile, suferind chiar modificări zilnice, în funcție de consumul de apă folosit la producerea energiei electrice. Cel mai bine se observă variațiile sezoniere, nivelul cel mai coborât înregistrându-se la începutul primăverii în timp ce nivelul maxim se înregistrează în intervalul iunie-iulie.

IMPLEMENTAREA UNOR MĂSURI DE CONSERVARE ÎN ARIILE PROTEJATE DIN MASIVUL CEHLĂU

Ariile protejate din Europa și din România, inclusiv cele din Masivul Ceahlău, sunt grupate în câteva categorii în funcție de nivelul și obiectivele de protecție și conservare. Atingerea obiectivelor de protecție și conservare necesită un set de măsuri mai mult sau mai puțin punctuale aplicate în funcție de problemele identificate.

1. Măsuri de conservare specifice zonelor de interes conservativ la nivel european (SPA, SCI). Aplicarea unor măsuri nu poate fi făcută fără suportul publicului și a comunităților locale și de aceea ele sunt subvenționate prin diverse scheme de plăți ca de exemplu APIA.

Ca regulă generală, managementul unor asemenea zone se face, în PĂDURI, prin:

- promovarea regenerării naturale a pădurilor pentru a nu pierde variabilitatea specifică;
- păstrarea în pădure, pe picior, a minimum 3-6 arbori bătrâni/morți pe hectar, precum și a arborilor masivi, seculari, care prezintă scorburi/cavități, necesari pentru cuibăritul multor specii (ciocănitori, păsări de pradă) precum și habitat de reproducere și hrănire pentru specii de insecte;
- păstrarea heterogenității ecosistemelor forestiere (menținerea structurii și compoziției naturale, a poienilor și luminișurilor etc.);
- păstrarea arborilor solitari sau a pâlcurilor de arbori existenți, respectiv a plantațiilor proaspete de arbori;

- interzicerea exploatării forestiere, în perioada de cuibărit: 15 martie - 15 iulie; limitarea construirii de drumuri forestiere; interzicerea poluării fonice și a perturbării intenționate; interzicerea/limitarea turismului necontrolat în condițiile și în perioadele care o impun;

Ca regulă generală managementul unor asemenea zone se face, în PAJIȘTI, prin:

- menținerea/întreținerea pajiștilor mai ales prin pășunat și cosit pentru asigurarea condițiilor optime de hrănire/cuibărit a unor specii de păsări;
- practicarea unui pășunat extensiv, mobil, pe suprafețe mari, de tip tradițional, acolo unde activitatea este prezentă, pentru a nu suprasolicita habitatele de pajiște și pășunatul animalelor domestice în perioada 01 aprilie - 30 noiembrie;

- păstrarea aliniamentelor de arbori și arbuști de la marginea parcelelor sau din terenuri deschise;
- cosirea în zile diferite, pe parcele învecinate;
- adunarea masei vegetale de pe suprafața pajiștii nu mai târziu de două săptămâni de la efectuarea cositului;
- îndepărtarea speciilor de plante exotice invazive de pe terenurile cu vegetație ierboasă;
- **interzicerea:**
 - pășunării pe pășunile cu exces de umiditate; a arderii vegetației, a folosirii îngrășămintelor chimice și a substanțelor de protecție a plantelor;
 - drenării, desecării pajiștilor sau afectarea regimului hidrologic;
 - pășunării cu un efectiv mai mare de 1 UVM/ha; efectuării lucrărilor de arat în condiții de umiditate excesivă a solului;
 - tăierii arborilor/pălcurilor arbustive și a perdelelor agro-forestiere existente pe teren;
 - schimbării modului de utilizare a terenurilor; cultivării plantelor modificate genetic și introducerea unor specii alohtone, pe teritoriul ariei naturale protejate sau la distanță mai mică de 1 km de limita acesteia;
 - a însămânțărilor de suprafață sau a supraînsămânțărilor - se pot face însămânțări cu specii din flora locală, numai în cazurile în care unele suprafețe sunt afectate accidental.

2. Măsurile de conservare specifice zonelor desemnate „Parc național”:

Ariile protejate din Categoria a II-a sunt arii naturale sau aproape naturale de mare întindere, stabilite pentru a proteja procese ecologice la scară mare, împreună cu speciile și ecosistemele caracteristice zonei, care oferă bazele unor oportunități de vizitare în scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreative sau turistice, compatibile din punct de vedere al mediului și cultural.

Parcul Național devine astfel o zonă în care impactul omului este minim, în care natura se re-sălbățește, și care poate avea un impact major asupra comunităților umane: efecte emoționale și culturale și efecte practice asupra bunăstării materiale - de la reglarea climei și a regimului hidrologic la menținerea unei înalte diversități biologice care poate avea chiar efecte pozitive economice directe prin activități de turism.

Măsurile de conservare în Parcul Național sunt deseori personalizate.

În zonele tampon, cele care delimitează zona centrală și în care sunt permise anumite activități economice - în special silviculturale, se impun reguli pentru a promova și menține calitatea de pădure seculară acolo unde e cazul. Se promovează menținerea arborilor bătrâni în pădure, aceștia fiind veritabile centre de activitate pentru biodiversitate, adăpostind păsări, insecte rare, ciuperci de nenumărate tipuri.

Poate cea mai importantă activitate de management în ariile protejate din Masivul Ceahlău este monitorizarea speciilor și habitatelor. O bună evidență a dinamicii acestora este premiza esențială pentru aplicarea unor măsuri eficiente și la momentul potrivit. Monitorizarea este realizată de personalul Direcției de Administrare a ariilor protejate care cuprinde specialiști în biologie, geografie și geologie, rangeri. Cei din urmă joacă un rol important și în comunicarea cu și educarea comunităților locale.

În tot Parcul, se implementează ca măsură de management controlul activității de vizitare.

Prin diverse măsuri se poate astfel evita eroziunea solului, se limitează cantitatea de deșeuri abandonate și se reglementează managementul deșeurilor din unitățile turistice. Totodată sunt protejate de intervenția umană zone cu înaltă valoare științifică.

3. Măsuri de conservare în rezervații științifice:

Rezervațiile științifice sunt o componentă vitală a setului de instrumente care asigură implementarea activităților de conservare. Pe măsură ce pământul este tot mai influențat de activitățile umane, rămân tot mai puține zone în care aceste activități să fie strict limitate. În lipsa protecției presupuse prin desemnarea în categoria rezervație cu caracter strict și limitarea accesului, zonele de acest fel ar dispărea rapid. Ca atare, aceste arii contribuie în mod semnificativ la conservare prin:

- Protejarea unei părți din tezaurul pământului care nu va putea supraviețui în afara unor astfel de arii strict protejate;

- Asigurarea unor puncte de referință care să permită efectuarea de măsurători și monitorizări (într-un mediu cât mai neafectat cu putință), pe termen lung, ale impactului și schimbărilor induse de om.

4. Măsuri de conservare pentru monumente ale naturii:

Încadrate în categoria III - IUCN (UNIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU CONSERVAREA NATURII), „monumentele naturii” sunt desemnate pentru a proteja un element natural concret, fie că acesta este o formațiune geologică (cascade), fie că este un individ (arbore secular), o specie (floarea de colț) sau o comunitate biologică. Obiectivul primar al desemnării este protejarea unor caracteristici naturale specifice remarcabile, care fiind vizibile și ușor individualizate pot trezi emoții puternice în conștiința comunității umane și care, în acest mod funcționează ca o umbrelă, asigurând protecție și biodiversității și a habitatelor asociate acestora, dar sunt și o oportunitate pentru o educație de mediu și culturală.

